

ת"פ 59264/05/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 59264-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה ישראל חזן

המאשימה

נגד

פלוני ע"י ב"כ עו"ד סגי זקס

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977

על פי עובדות כתב האישום, ביום 2015 התקשרה אימו של הנאשם למשטרה בבקשה לסיוע בטענה שהנאשם השתולל בדירתה, צועק מקלל ומכה אותה. בעקבות פנייתה הגיעו שוטרים לדירה והנאשם איים על השוטר בפגיעה שלא כדין באומרו "חכה חכה אני אדקור את כולם בכלא, אתם עוד תזכרו את השם הזה" וזאת כוונה להקניטו או להפחידו.

הסדר טיעון

2. ביום 11.1.2018 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה התחייבה להמלצות התסקיר ההגנה ביקשה ששירות המבחן יבחן את שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם.

בסופו של יום הצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 27.6.18 סקר שירות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 21, רווק, בוגר 9 שנות לימוד, שירת תקופה קצרה בצבא עד ששוחרר על רקע אי התאמה לאחר שריצה מאסר בגין עריקות. עובד בשיפוצים. שירות המבחן תיאר את יחסיו המורכבים של הנאשם עם הוריו. שירות המבחן ציין כי הנאשם הודה באופן חלקי בביצוע העבירה. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע צער וחרטה על התנהגותו וכי לדבריו מדובר באירוע חריג. הנאשם התייצב ל-3 מתוך 6 הבדיקות אליהן זומן לצורך איתור שרידי סם, הבדיקות יצאו נקיות. שירות המבחן המליץ על דחייה בת 3 חודשים כדי לבחון הליך טיפולי.

4. בתסקיר מיום 2.10.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם שיתף פעולה באופן חלקי והמליץ על דחייה נוספת לשם בחינת התמדתו בהליך הטיפול.

5. תסקיר מיום 11.11.18 שירות המבחן ציין כי הנאשם המשיך בחוסר ההתמדה בכל הנוגע להתייבבות למפגשים הקבוצתיים, ולבדיקות איתור שרידי סם. הנאשם טען ששכח המפגשים ובסופו של יום בעל היותו טרוד בעבודה ופרנסה הביע עמדה המתנגדת להמשך ההליך הטיפולי. בנסיבות אלו נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ על עונש מרתיע ומחדד גבולות בדמות מאסר מותנה. שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים ביטול הרשעתו בדיון.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעתו הקודמת של הנאשם, הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, לשיתוף הפעולה החלקי, ועתרה להותיר ההרשעה על כנה ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה קנס והתחייבות.

7. ב"כ הנאשם ביקש שלא ליתן משקל להרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירה של העדר מן השירות הצבאי. לדבריו הנאשם נעדר עבר פלילי, מסר דגימות המלמדות על היותו נקי מסמים, עובד ומפרנס את עצמו ולכן לא יכול היה להגיע לכל הבדיקות. לדבריו הנאשם לקח אחריות, וביקש את סליחת השוטר עוד במעמד האירוע. לטענתו, הנאשם עובד כיום במיזוג אוויר ובשיפוצים מעוניין להוציא רישיון לרכב כבד והרשעה תפגע בו. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעה ולהסתפק בהתחייבות.

8. הנאשם ציין כי אינו משתף פעולה עם שירות המבחן בשל חוסר זמן, שכן טרוד בעבודה לאחר שפתח עסק לשיפוצים. הנאשם הביע צער על המקרה. לדבריו, היה בסערת רגשות.

דין

מתחם העונש ההולם

9. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של איומים הוא הזכות לשלוות נפשו של אדם.

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא משמעותית, מדובר באיום קונקרטי אשר מושמע באוזנו של שוטר האמון על שמירת הסדר הציבורי.

11. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי שהאיום הושמע בפני שוטר בעת שמילא את תפקידו, לאחר שהוזעק למקום לבקשת אמו של הנאשם. לא קדם תכנון לביצוע העבירה, עסקין בהתלקחות רגעית, אין מדובר בעבירה שבוצעה בתחכום. נתתי דעתי לדברי הנאשם כי העבירה בוצעה על רקע סערת רגשות, לאחר ויכוח עם אמו של הנאשם על רקע סדר וניקיון בבית, ולאחר שביקשה ממנו לעזוב את הבית. לנאשם לא יוחסה עבירת אלימות מכל סוג כלפי אמו.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד שנת מאסר כמפורט להלן:

רע"פ 3364/14 **מנצור ואח' נ' מדינת ישראל** (איום על מורה בבית ספר - 6 ח' מאסר בפועל); רע"פ 8062/13

מרוק נ' מדינת ישראל (איום על שוטר והעלבת עובד ציבור - 3 ח' ע"ש); רע"פ 9057/12 **בלאל מצרי נ' מדינת ישראל** (איום על שוטר - 4 ח' מאסר בפועל); ע"פ (מרכז) 30868-08-13 **רפאל חג'אג נ' מדינת ישראל** (איים על מפקד הכלא שיפגע בחברתו - 4 ח' ע"ש); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **זגורי נ' מדינת ישראל** (איום על אשת איש חוק - 6 ח' מאסר מתוכם 2 ח' במצטבר למאסר שמרצה); עפ"ג (ב"ש) 16642-09-14 **יצחק נ' מדינת ישראל** (איום על תובע משטרתי באולם בית משפט - 6 ח' מאסר במצטבר למאסר אחר); ת"פ (פ"ת) 25356-07-12 **מדינת ישראל נ' משה תם** (איים על עו"ד ומזכירתו - 3 ח' מאסר בפועל); תפ (רמלה) 49360-01-16 - **מדינת ישראל נ' ויקטור יקיר ברדה** (איים על סוהר בכלא - 15 ימי מאסר); ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (איום על מנהל מחלקת גביה במועצה אזורית - 30 ימי מאסר בע"ש); ת"פ (רמ') 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (2 עבירות איומים על מנהל בית ספר - מע"ת).

13. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבותיה נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל.

שאלת ביטול ההרשעה

14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

15. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת

ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

16. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

17. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **לא ניתן** להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

18. הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. הנאשם כאמור בחר שלא לשתף פעולה בהליך השיקומי ולפיכך אין המלצה שיקומית בעניינו.

19. הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדינו. הנאשם לא הציג ולו ראשית ראיה לכך שיגרם לו נזק כתוצאה מהרשעה. טענתו כי הרשעה תפגע ביכולתו בעתיד להוציא רישיון נהיגה על רכב כבד נטענה בעלמא ללא כל ביסוס ראיתי, וממילא אין בה די כדי להצדיק ביטול ההרשעה מבחינת עוצמת הנזק שיכול להיגרם כתוצאה מכך.

20. על אף היותו "בגיר צעיר", אינו פטור מהוכחת פגיעה ממשית, כתנאי להימנעות מהרשעה. ראו דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל:

"די בכך שאזכיר, כי גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צעיר"

ראו גם רע"פ 3989/15 **גוזלאן נ' מדינת ישראל**, ע"פ 6961/17 פהדי נ' מדינת ישראל (7.3.18)

יחד עם זאת, בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטית בעתידו או בתעסוקתו.

כך למשל, בע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל**, כך גם, בע"פ 111/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל**.

ראו ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

21. כאמור, גם שירות המבחן לא מצא הצדקה להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

22. לכך יש להוסיף, כי לנאשם כאמור הרשעה קודמת מבית דין צבאי, הגם שיש להדגיש כי עניין זה לא היווה שיקול בעל משקל בהחלטה בעניין הרשעתו של הנאשם בתיק שבפניי.

23. לאור כל המפורט לעיל, לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

24. לפיכך, הרשעת הנאשם תיוותר בעינה.

שיקולי בגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

25. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

26. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה. לקחתי בחשבון כי הנאשם ביטא חרטה ואף התנצל, לדבריו, בפני המתלונן עוד באירוע עצמו.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו באריכות בתסקיר שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה (בן 18) ואת גילו היום (בן 21).
- לקחתי בחשבון כי חלפו ממועד ביצוע העבירה למעלה משלוש שנים וכי לא נפתחו תיקים חדשים.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי יכול וכתוצאה מההרשעה זו תוגבל יכולתו להוציא רישיון נהיגה לרכב כבד, ויכול ותיפגע יכולת התעסוקה העתידית במידה מסוימת.
- לקחתי בחשבון כי הנאשם מסר דגימות לאיתור שרידי סם שנמצאו נקיות מסמים.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

27. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

28. לפיכך מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי של חודשיים למשך שנתיים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור כחוק.

מוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור

ניתן היום, 20.12.18 יב טבת תשע"ט במעמד הצדדים.